

sula aon s'han arrelat; i així tots esforçar-se en lograr que millori l medi de llur desenrotllament.

Pera obtenir-ho cal, per sobre de tot, tributar a la parla nostra l respecte degut, car és la llengua d'un poble la prova més contundent de sa existencia i de sa vitalitat. Cal apreciar-la am fort amor, car és, com nosaltres, producte de la terra, resultat de l'evolució del poble, compendi de sa historia, compost espiritual que fixa l geni de la raça. Cal estimar-la, car és amb ella que ls malalts s'expressen i és amb ella que hem de consolar-los. Ai del desvalgut que en hora suprema ha d'expressar-se en llengua forastera i no sent per consol més que mots d'altres països que pot-ser odia! Ella és la que sentírem i balbucejàrem en l'infantesa; ella, la que s gravà en nostre cor am segell indeleble; ella, la que integra nostra vida, la companya de nostres lluites, l'expressió de nostra força!

Són ja llunyans els dies que la soperbia dels conquistadors la motejà amb el nom de dialecte. El llur escarni avivà la flama del nostre afecte; i avui, en gloriosa renaixença, evidenciant sa valua, s'imposa a tot-hom.

Així, quan am tant esplendor llu, fóra imperdonable que continués com ignorada per entitats de tanta alcurnia com aquesta Reial Academia; i per això l cos de Redacció de LA GYNECOLOGIA CATALANA, i amb ell la majoria de metges que en aquesta nació exerceixen, veurien amb gust que tant important corporació permetés en sos anyals concursos l'ús de la llengua catalana, donant-li aixís al menos els mateixos drets que a la castellana i francesa, puix és més facil que qui com tots nosaltres en català diagnostica, pronostica i estableix les indicacions i contraindicacions davant d'un malalt, sapiga aportar a la ciencia, per medi dels concursos, son gra d'arena, si tot lo que son cervell ha elaborat pot exposar-ho sense haver de traduir-ho a un idioma foraster.

Essent justa la demanda, confiats esperem que aquesta Reial Academia resoldrà d'acord amb ella. L'illustració de sos membres ens és penyora de que, prenent consciencia dels debers que la nació ls imposa, abatiran tot obstacle i obraran amb energia en profit de la Ciencia i en bé de la Patria.

Barcelona, 15 Janer de 1899.

P. A.,

El Director,
J. QUERALTÓ

Els Secretaris de la Redacció,
J. FONTBONA i M. VISA